

LBRIS

We know
books

Just a Little Bet
Tawna Fenske
Copyright © 2020 Tawna Fenske

Lira®

Lira și *Cărți romantice* sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Litera
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@litera.ro
www.litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro/lirabooks.ro

Pariul pe dragoste
Tawna Fenske

Copyright © 2022 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Daniela Nae
Corector: Emilia Achim
Copertă: Mariana Manolache
Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FENSKE, TAWNA
Pariul pe dragoste / Tawna Fenske
trad. din lb. engleză: Irina Stoica - București: Litera, 2022

ISBN 978-606-33-8937-5

I. Stoica, Irina (trad.)

821.111

TAWNA FENSKE

Pariul pe dragoste

Traducere din limba engleză
Irina Stoica

LITERA
București

capitolul 1

- Oh, vai!

Kayla Gladney sorbi din bere și miji ochii, privind dincolo de barul semiobscur aflat în mijlocul sălii Boyton Ballroom. Avem o despărțire chiar în dreapta.

- Ce? Unde?

Willa se lăsă ușor pe spate pe scaunul înalt al barului, apoi icni scurt, gata să se răstoarne. Kayla dădu să o prindă, dar soțul Willei se mișcă mai repede. Grady își prinse soția de talie, zâmbind și căutându-l cu privirea pe prietenul și camaradul lui, Tony, care era adâncit în conversația cu o brunetă drăguță.

- Nici vorbă, zise el sărutând-o pe Willa pe obraz. Mie mi se pare că pur și simplu discută.

- Ba nu, se despart.

Kayla încercă să își amintească numele brunetei. Brandi? Nu, Becky. Sau asta era ultima iubită a lui Tony? Toate erau cam la fel.

- Lui Tony chiar i s-au aprins călcâiele după ea, insistă Grady. Cred că relația asta chiar va merge.

Kayla înclină capul, privindu-l pe Grady peste marginea paharului.

- Punem pariu?

- Contra camaradului meu? se încruntă Grady.

- Nu tocmai contra lui.

Privirea Kaylei se întoarse spre cei doi chiar în clipa în care Brandi/Becky îl trăgea pe Tony într-o îmbrățișare strânsă. Două bătăi ușoare pe spate, între umerii lui largi. Mda, era o despărțire.

Kayla se întoarse din nou spre Grady.

- Doar îți dau șansa să arăți că într-adevăr crezi ce spui, îi zise ea. Asta dacă tu consideri că amicul tău poate să rămână cu o față mai mult de câteva săptămâni.

- Păi tocmai s-au îmbrățișat, interveni Willa, plină de speranță. E un semn bun, nu?

„Nici pe departe.“

Dar Kayla nu avea nici o intenție să spulbere visurile pline de speranță ale prieteții ei proaspăt măritate. Simți o mică împunsătură de invidie, dar o înlătură rapid și-și concentrează iar atenția asupra nu tocmai fericitului cuplu de la celălalt capăt al încăperii.

- Totul e posibil, răspunse, deși știa că lucrurile nu stăteau deloc așa.

Cel puțin în privința lui Tony. Îi plăcea duritatea lui - îl și admira -, însă omul nu avea deloc lipici la relații.

Grady luă o gură de bere în timp ce Tony îi spunea brunetei ceva ce o făcu să izbucnească în râs. Așa era Tony, putea face pe oricine să râdă, chiar și în mijlocul unei despărțiri. Care se producea chiar în acele momente.

Și, fiindu-i cea mai bună prietenă, Kayla știa asta.

- Accept pariul, zise Grady. Cine pierde îi face cinste celui care câștigă cu un shot de Fireball?

- S-a făcut.

Nici măcar nu îi plăcea whisky-ul cu scorișoară, deși era un omagiu potrivit pentru sfârșitul sezonului pompierilor parașutiști adunați în jurul barului.

- Wills, ia zi, te bagi?

Willa ridică din umeri.

- Sigur. Par fericiți împreună, cred că o să meargă.

Kayla reuși să își înfrâneze impulsul de a-și da ochii peste cap. Bău restul de bere din pahar și-i făcu semn barmanului să-i aducă niște apă.

- Îți apreciez optimismul, dar sunt șanse foarte mici. Știa mai bine ca oricine cum se încheiau cam toate relațiile lui Tony. Gata, vin spre noi. Se mai bagă cineva să parieze?

Alți doi pompieri parașutiști încuviințară din cap. Deci asta însemna patru... Nu, cinci shoturi de Fireball. Kayla nu voia nici măcar unul, dar nu se îndoia că aveau să îi fie aliniată în față în trei, doi, unu...

- Salutare tuturor!

Tony dădu mâna cu Grady, apoi urmă un salut complicat numai de ei știut. Apoi Tony se întoarse spre Kayla, îi zâmbi și o trase înspre el, îmbrățișând-o.

- Uite-o și pe femeia momentului! Felicitări pentru afacerea cu cartea!

- Mersi. Cu un braț îl îmbrățișă, iar cu celălalt își trase în jos marginea tricoului cu Bart Simpson, care se ridicase cam mult în îmbrățișarea lui euforică. Ai grijă, îi șopti ea la ureche, s-ar putea ca iubita ta să devină geloasă.

În spatele ei, Willa chicoti.

- Sunteți foști iubiiți cu o chimie stupidă. Sigur că Becca e geloasă.

Tony fie nu auzi, fie alese să-i ignore remarca.

- Știe că suntem cei mai buni prieteni, zise el și o îmbrățișă mai strâns, apoi se desprinsese. Și, că a venit vorba, eu și Becca ne-am despărțit, continuă el cu o expresie un pic poznașă.

„Bineînțeles.“

Kayla se strădui cât putu să pară surprinsă, dar știa că nu păcălea pe nimeni. Cu atât mai puțin pe Tony, care îi zâmbi și-i ciufuli părul. Ea îl înghionti și se întoarse ca să o urmărească pe Becca cu privirea în timp ce bruneta se îndrepta spre ușă. Când îi prinse privirea, îi făcu compătimitor cu mâna, apoi făcu gestul universal de a ridica paharul înspre ea. La urma urmei, de ce n-ar împărți un rând de shoturi?

- Bei ceva? strigă Kayla.

Becca făcu și ea cu mâna și răspunse la fel de tare.

- Uber.

Cu o ultimă privire înspre Tony, proaspăta lui fostă iubită părăsi incinta.

Și asta fu tot.

- Serios, Kay, felicitări! Willa dădu noroc cu ea, iar Kayla își ridică paharul cu apă proaspătă. Și sunt așa mândră de tine pentru acest contract!

- E foarte tare, adăugă Grady. Și tu alegi pădurile?

Kayla încuviință din cap, crescându-i inima de mândrie.

- Pot alege orice pădure undă a avut loc un incendiu.

Mi-au dat toată libertatea de creație, pot fotografia orice spune povestea unui incendiu de vegetație din vest.

Tony zâmbi și o cuprinse cu brațul pe după umeri.

- O scuză afurisit de bună pentru o excursie cu mașina.

Willa ridică din sprâncene spre ea.

- Doar nu vă gândiți să mergeți împreună, nu?

Kayla ridică din umeri și se uită spre Tony.

- E o variantă. Tony cunoaște mai bine ca oricine locurile unde au fost incendii de vegetație și nu mi-ar strica să am parte de companie.

- Îmi place să merg cu mașina la drum lung, completă el.

Dădu berea peste cap și rată astfel schimbul rapid de priviri dintre Willa și Grady. Priviri care spuneau „aștia sunt nebuni“. Kayla le știa părerea, dar nu le împărțea îngrijorarea. Poate că cei mai mulți oameni pe care îi știa nu ar fi făcut față unei călătorii cu mașina cu un fost sau o fostă, dar ea și Tony nu erau genul acela de foști iubiți. Erau cei mai buni prieteni. Cine își mai amintea că la un moment dat, un moment destul de fierbinte, fuseseră un cuplu?

- Vai, e melodia noastră! exclamă Willa, zâmbindu-i soțului ei. Tu le-ai zis s-o pună?

El îi făcu cu ochiul și o luă de talie.

- Există anumite avantaje când îl știi pe tipul care se ocupă de sonorizare.

Willa și Grady se îndreptară spre ringul de dans, iar Kayla se întoarse spre Tony, care tocmai își comanda

încă o bere. Lucru ciudat, căci de regulă nu bea mai mult de una. Iar ceva din atitudinea lui dădea senzația de încordare, de tensiune. Poate că despărțirea de Becca nu decursese chiar bine.

- Ești OK?

- Da, sigur, zise el și ridică din umeri. Oricum, relațiile mele nu durează niciodată mult, nu?

- Corect.

La naiba, Kayla însăși avusese un trecut cu el, chiar că uneori era un detaliu ușor de uitat. Prietenia lor era mai lungă decât scurta lor aventură, iar pentru ea acum el era Tony, cel mai bun prieten, tovarășul de mers la concerte, tovarășul de jogging și, ocazional, ajutorul ei la desfăcut borcane de conserve.

- Lasă-mă să ghicesc, zise Kayla și luă o gură de apă. A fost ideea Beccăi să vă despărțiți, iar tu ai fost de acord să rămâneți prieteni.

Tony ridică iar din umeri.

- Cam așa ceva. Ce să zic? Sunt praf la relații. Dar sunt un excelent tovarăș de băutură.

Kayla își dădu ochii peste cap.

- Rare te-am văzut să bei mai mult de un rând.

El ridică din umeri și îi zâmbi, dar zâmbetul nu i se reflecta și în privire.

- Cei mai buni tovarăși de băutură sunt cei care au și jumătate de normă ca șoferi.

- Bună observație, zise ea și-l privi cu atenție. Ești sigur că ești bine? Pari un pic... absent.

Mai mult ca de obicei pentru un tip care ardea femeile mai rapid decât pârjolea focul o pădure uscată.

- Te preocupă și altceva? insistă ea.

El se uită în altă parte. Oare ei i se păruse sau maxilarul lui se înleștase puțin?

- Nu, sunt bine, zise el și îi reapăru zâmbetul. Cum ziceam, nu sunt făcut pentru relații. Dar cu ocazia asta am mai mult timp ca să repet pentru seara de karaoke, nu-i așa?

Înainte ca ea să-i poată răspunde, Tony își luă berea și se îndreptă spre scenă, alăturându-se pompierilor cu veleități muzicale care formaseră deja un grup. Ea îl urmări cu privirea și nu putu să nu se întrebe ce se petrecea în mintea lui.

Nu putu să nu se întrebe de ce rămăseseră apropiați când de toate celelalte relații ale fiecăruia se alesese praful.

- Trebuie să trecem și asta pe lista pieselor noastre obișnuite.

Tony îl bătu pe Grady pe umăr în timp ce coborau de pe scena unde interpretaseră o versiune a cappelă cam abțiguită a piesei *Seven Bridges Road* a trupei The Eagles.

- Poate facem o variantă cu ceilalți băieți și cu niște instrumente.

Grady rânji și luă berile pe care le lăsasera pe masa de lângă scenă. Îi dădu una lui Tony.

- A sunat așa de bine cum mi s-a părut sau vorbește berea din noi?

- Să mergem pe prima variantă.

Tony dădu peste cap jumătate de pahar. Rar se întâmpla să bea în felul acesta, dar era finalul sezonului, iar Kayla semnase contractul pentru carte, deci avea motive să sărbătorească.

„Sigur astea sunt motivele.“

- Deci tu și Becca v-ați despărțit.

Cuvintele lui Grady fură ca un duș cu apă rece peste voioșia lui Grady. Își lăsă încet paharul jos. Și își dresе vocea.

- Da. Ce surpriză, nu?

- Care a fost motivul de data asta? L-ai luat o periută de dinți de ziua ei?

Grady zâmbea, dar în privire i se citea preocuparea.

- Foarte amuzant, răspunse Tony și mai luă o gură de bere. Ce zici tu s-a întâmplat acum un trilion de iubite. Oare o să-mi iasă vreodată?

- Nu dacă nu încetezi să fii praf la capitolul ăsta.

Era de acord. Nu îi spusese prea multe Kaylei, dar, da, toate despărțirile astea începeau să-și pună amprenta asupra lui.

- Becca mi-a zis că e clar că nu sunt pregătit să ducem lucrurile la nivelul următor.

De când deveniseră relațiile ca niște jocuri video, cu niveluri? În fine, fata avea dreptate. Tony voia doar să se simtă bine, dar fără obligații. Crezuse că asta își dorea și Becca. Poate că nu se așteptase la despărțirea asta, dar nici surprins nu fusese. Nici nu se tăvălea de suferință, doar că sincronizarea era cam proastă.

„După toate întâlnirile, să se termine tocmai acum...“

- Nu pot să spun că observația ei nu e corectă, surâse Grady.

- Du-te naibii!

O spusе fără pic de venin, termină berea și puse paharul pe masă. Cum se ajunsese aici?

Grady observă și ridică din sprâncene.

- Într-un fel, e plăcut să văd că nu te-a lăsat indiferent ce s-a întâmplat. Nu-mi amintesc să te fi văzut vreodată bând mai mult de un rând.

- Nu conduc, se apăra el.

- Hei, nu te judec, făcu Grady ridicând mâinile ca și cum s-ar fi predat. Întotdeauna ai fost Domnul Responsabilitate. Meriți și tu o pauză din când în când.

- Cred că da.

Probabil că undeva, cine știe unde, și tatăl lui „lua o pauză“. O pauză care dura de douăzeci și cinci de ani. Se uită înspre bar la Kayla, care dădu brusc capul pe spate și începu să râdă, probabil după ce îi spusese Willa ceva. Willa se întoarse și îi aruncă lui Grady o privire plină de promisiuni extraordinare dacă o ducea chiar atunci acasă.

„Al naibii norocos!“

Grady îi dădu lui Tony berea lui abia începută și-l bătu iar pe umăr.

- Termină tu asta! Trebuie să plec.

Și plecă. Tony îi urmări cu privirea în timp ce se îndreptau spre ușă, apoi se uită iar către bar. Kayla stătea de vorbă cu barmanul, iar Tony simți o împunsătură ciudată în capul pieptului. Mândria, asta era. Era al naibii de mândru de ea pentru acel contract. Cine ar fi știut că exista cerere pentru fotografiile artistice cu copaci arși?

Kayla, ea știa asta.

Ea se întoarse spre el, de parcă i-ar fi citit gândurile, iar în privire i se putea citea o expresie amuzată. Apoi observă că avea în față cinci pahare de shot pline cu un lichid arămiu. Ce naiba?

Se îndreptă spre ea, recunoscător că încă nu plecase. Poate că aveau să împartă un Uber la întoarcere. Faptul că locuiau la nici un kilometru unul de celălalt avea unele avantaje.

Așa că rămăsese la stadiul de cei mai buni prieteni cu cineva cu care avusese o relație. Îl bucurase faptul că rămăsese răproși în vreme ce majoritatea fostelor iubite îl considerau un nemernic. Așa îi era ușor să renunțe la toate prostiile și să fie relaxat în prezența ei.

La naiba, poate chiar *voia* să discute cu ea despre despărțirea de Becca! Sau despre despărțiri în general.

Sau poate - *poate* - urma să îi spună ce avea cu adevarat pe suflet în acea seară. De ce picase atât de prost ruptura. Se apropie de ea, iar Kayla încă stătea de vorbă cu barmanul.

- Chiar nu-mi trebuie toate, îi zise ea. A fost doar o glumă, un pariu prostesc.

Tony se așeză cu foarte puțină grație și precizie pe scaunul de bar de lângă ea. Umărul i se frecă de al ei, provocându-i un fior electric pe braț.

- Ce pariu prostesc?

Kayla arătă înspre pahare.

- Am pus pariu cu mai multă lume că tu și Becca v-ați despărțit. Scuze!

El ridică din umeri, fără să fie afectat de asta.

- Și eu aș fi pariat contra mea.

- Nu pariam tocmai contra ta...

- Și nu ai de gând să le bei?

Luă unul dintre pahare și-l adulmecă. Mirosea vag a scortişoară. Brusc îi veni în minte conurile de brad cu aromă de scortişoară pe care mama lui le pune în coșuri și le răspândește prin casă, de Crăciun. Tatăl lui se plângea mereu că toată casa mirosea ca un chec afurisit cu scortişoară, dar micului Tony îi plăcea la nebunie. Simți că i se strânge stomacul și puse paharul jos. Kayla îl privi cu atenție.

- Oh! Mai multe beri și un shot? De când bei așa?

- De când toată lumea se poartă de parcă mi-ar fi mamă?

Ironia era că mama lui ar fi fost ultima persoană căreia să-i pese ce făcea, dar nu era nevoie s-o știe și Kayla.

Nu știa nimeni.

Kayla îi împinse în față încă un pahar.

- Se poate spune că îl meriți.

- Pentru că am fost părăsit sau pentru că am adăugat o fostă la colecția mea de iubit groaznic?

Ceea ce era probabil același lucru.

- Nu ești un iubit groaznic, zise ea și își înclină capul pentru a-l analiza cu atenție. De acord, ai unele probleme. Nu că aș fi eu mai brează când e vorba de relații. Chipul i se înnegură preț de o clipă, dar, înainte ca el să apuce să spună ceva, acea undă de tristețe dispăru. În fine, continuă ea. Ești un tip cu probleme serioase de angajament. Nu poți să-i reproșezi unei fete că n-a vrut să stea la nesfârșit lângă tine frângându-și mâinile.

- Chiar nu reproșez nimic nimănui.

Și el s-ar fi părăsit dacă ar fi putut. Luă shotul și îl dădu peste cap. Lichidul îi ardea gâtul. Înghiți ca să scape de senzație. Când puse paharul jos, Kayla îl privea.

- Ești bine?

- Da. Mulțumesc mult pentru băutura. Se uită în gol, căutându-și cuvintele ca să umple tăcerea dintre